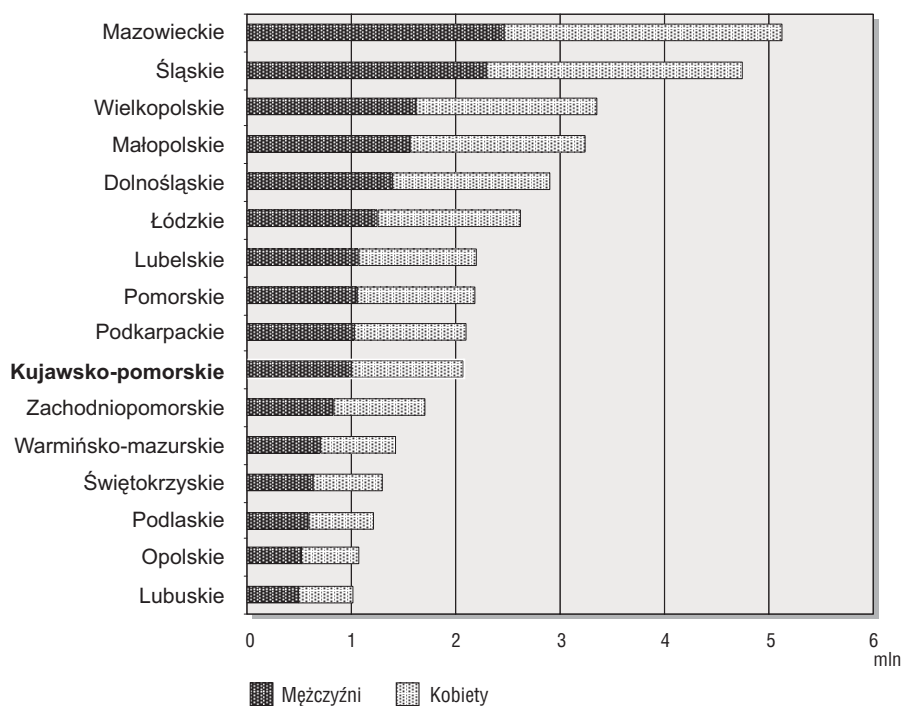
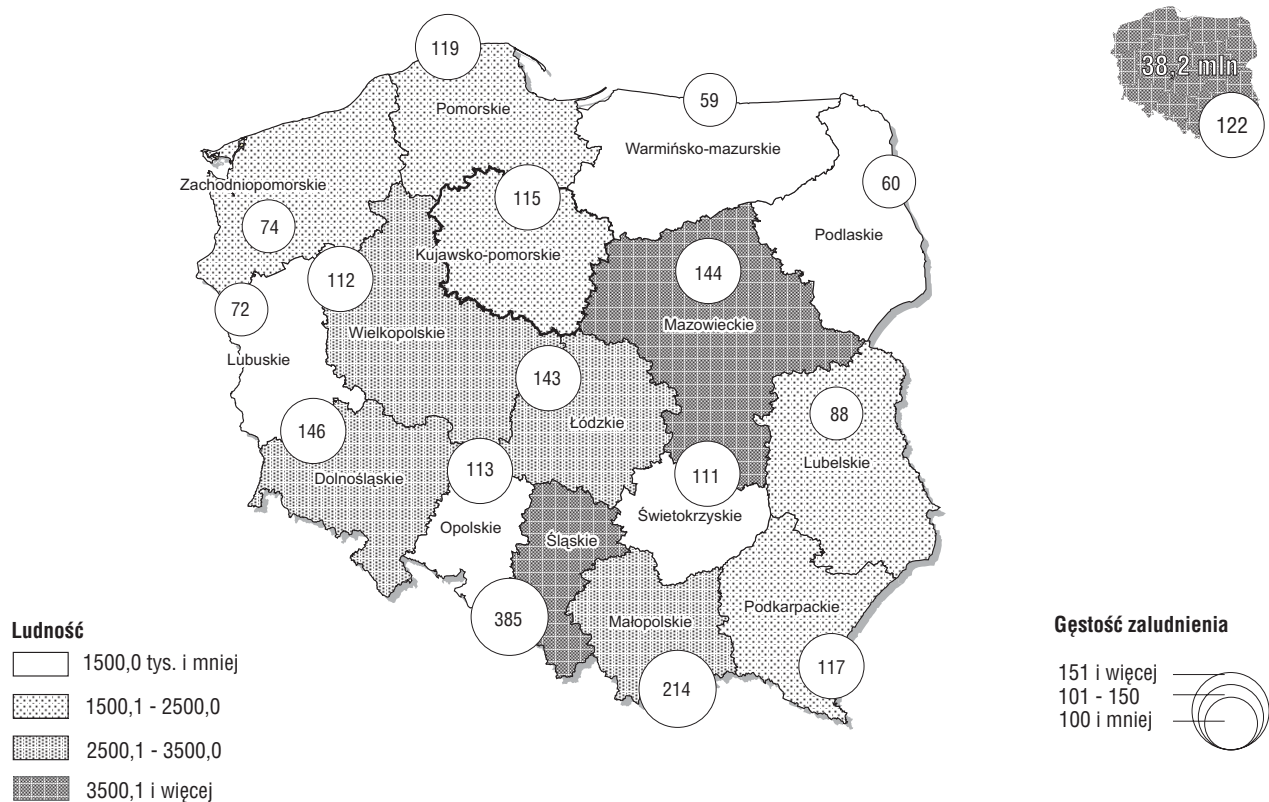

WOJEWÓDZTWO KUJAWSKO-POMORSKIE NA TLE POZOSTAŁYCH WOJEWÓDZTW

LUDNOŚĆ WEDŁUG PŁCI W 2002 R.

LUDNOŚĆ I GĘSTOŚĆ ZALUDNIENIA W 2002 R.

LUDNOŚĆ

ROZDZIAŁ I

STAN I STRUKTURA DEMOGRAFICZNA

1. Stan ludności

Liczba ludności województwa kujawsko-pomorskiego ustalona na podstawie wyników Narodowego Spisu Powszechnego Ludności i Mieszkań 2002 r. wynosiła 2069,3 tys. osób, *co stanowiło 5,4 % ludności Polski.*

Tabl. 1(I). **Ludność wg miejsca zamieszkania**
(na podstawie wyników spisów w 1988 i 2002 r.)

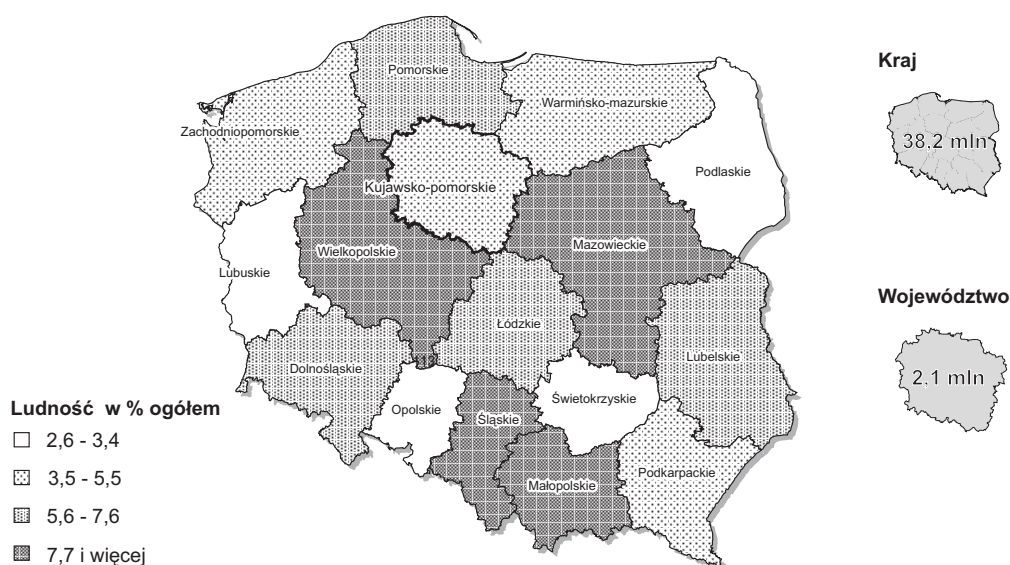
WYSZCZEGÓLNIENIE	Ogółem	Miasta	Wieś
W TYSIĄCACH			
6 XII 1988			
Polska	37879,1	23175,1	14704,0
Kujawsko-pomorskie	2044,0	1250,3	793,7
20 V 2002			
Polska	38230,1	23610,4	14619,7
Kujawsko-pomorskie	2069,3	1288,5	780,8
Różnica 1988-2002			
Polska	+ 351,0	+ 435,3	-84,3
Kujawsko-pomorskie	+ 25,3	+ 38,2	-12,9
W ODSETKACH			
Dynamika 1988=100			
Polska	100,9	101,9	99,4
Kujawsko-pomorskie	101,2	103,1	98,4

W ciągu prawie 14 lat, które minęły od ostatniego spisu powszechnego (od 6 XII 1988 r. do 20 V 2002 r.) ludność województwa zwiększyła się o 25,3 tys. osób, tj. o 1,2 %. Ludność Polski wzrosła w tym samym czasie o niecały 1 % - z 37879,1 tys. do 38230,1 tys.

W 2002 r. 62,3 % mieszkańców województwa kujawsko-pomorskiego to osoby zamieszkałe w miastach (w 1988 r. ludność miejska stanowiła 61,2 %).

Liczba mieszkańców miast województwa wzrosła w okresie międzyspisowym z 1250,3 tys. w 1988 r. do 1288,5 tys. osób w 2002 r., tj. o 38,2 tys. (o 3,1 %), zmalała natomiast o 12,9 tys., tj. o 1,6 % liczba mieszkańców wsi.

KUJAWSKO-POMORSKIE NA TLE KRAJU W 2002 R.

Podobnie jak w poprzednim spisie, wśród ludności miejskiej prawie 2/3 (62,6 %) stanowili mieszkańcy dużych miast – w obecnym podziale administracyjnym miast na prawach powiatu: Bydgoszczy, Torunia, Włocławka i Grudziądza.

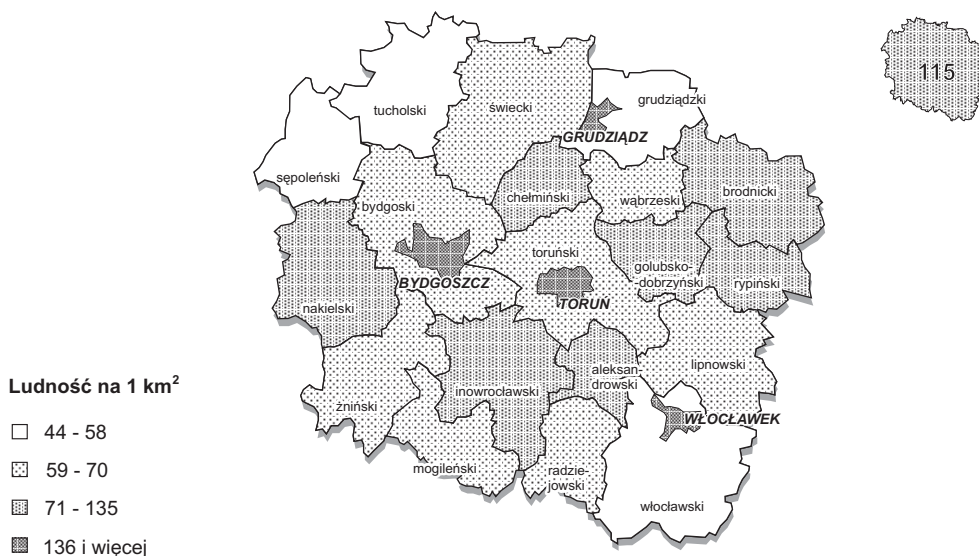
Największy wzrost liczby ludności odnotowano w okresie międzyspisowym w Toruniu – o 5,9 %, znacznie mniejszy we Włocławku – o 1,4 % i w Grudziądzu – o 0,7 %. O 1,1 % mniej mieszkańców liczyła Bydgoszcz; jest to spowodowane zapewne trwającym już od kilkunastu lat spadkiem urodzeń oraz ujemnym w ostatnich latach saldem migracji. Współczynnik przyrostu naturalnego w przeliczeniu na 1000 mieszkańców spadał w Bydgoszczy już od połowy lat osiemdziesiątych, a w 1996 r. osiągnął wartość ujemną i tendencja ta utrzymywała się do końca 2001 r.

Tabl. 2(I). Ludność w miastach województwa kujawsko-pomorskiego

WYSZCZEGÓLNIENIE	1988	2002			
	w tysiącach		1988=100	województwo= =100	miasta= =100
OGÓŁEM	1250,3	1288,5	103,1	62,3	100,0
w tym miasta na prawach powiatu	796,6	806,6	101,2	39,0	62,6
Bydgoszcz	377,8	373,8	98,9	18,1	29,0
Grudziądz	99,7	100,4	100,7	4,8	7,8
Toruń	199,5	211,2	105,9	10,2	16,4
Włocławek	119,6	121,2	101,4	5,8	9,4

Gęstość zaludnienia, czyli liczba osób przypadających na 1 km² powierzchni województwa w 2002 r. wynosiła 115 (*wobec 122 osób w kraju*). Wyższym wskaźnikiem gęstości zaludnienia charakteryzowały się, podobnie jak w całym kraju, obszary miejskie. W miastach województwa kujawsko-pomorskiego na 1 km² przypadało 1558 osób, na wsi 46 osób.

GĘSTOŚĆ ZALUDNIENIA WEDŁUG POWIATÓW W 2002 R.

Liczba ludności województwa kujawsko-pomorskiego, obliczona na podstawie wyników spisu 2002 r., była niższa o ok. 32 tys. (o ok. 1,5 %) w porównaniu do bieżących bilansów ludności, wyprowadzonych na koniec 2001 r. (w całym kraju o ponad 402 tys., tj. o ok. 1 %). Wszystkie bilanse ludności opracowywane dla lat 1989-2001, były prowadzone w oparciu o wyniki Powszechnego Spisu Ludności i Mieszkań 1988. W kolejnych latach uwzględniano zmiany wynikające z udokumentowanych faktów urodzeń, zgonów, migracji na pobyt stały (wewnętrznych i zagranicznych) oraz zmiany administracyjne.

Zgodnie z metodologią spisu ludności i mieszkań 2002 spisem zostali objęci:

- *stali mieszkańcy Polski (zameldowani na pobyt stały); obecni w mieszkaniach lub innych pomieszczeniach w czasie spisu lub czasowo nieobecni;*
- *osoby przebywające czasowo.*

Zatem, wszystkie osoby, które były stałymi mieszkańcami Polski – bez względu na miejsce ich przebywania (kraj czy zagranica) – zostały uwzględnione w podanej liczbie ludności Polski (38230,1 tys. osób).

W momencie spisu, jak wynika z danych ewidencyjnych, ok. 28 tys. osób w województwie (ok. 430 tys. osób w Polsce) było wymeldowanych „donikąd” z ich stałego miejsca zamieszkania (najczęściej na mocy decyzji administracyjnej). Część tych osób od dłuższego czasu przebywała za granicą – nawet od kilkunastu lat – jako rezydenci innych krajów. W bilansach ludności do 2001 r. osoby te pozostawały w stanie ludności gminy ich dotychczasowego zameldowania, natomiast w spisie 2002 zostały spisane, jeśli mieszkwały (przebywały) w dalszym ciągu w Polsce (bez zameldowania); nie spisano ich, jeżeli przebywały za granicą.

W 2002 r., podobnie jak w 1988 r., w ogólnej liczbie ludności wyższy był udział kobiet niż mężczyzn – wynosił on 51,7 % (wobec 51,6 % poprzednio). Na 100 mężczyzn przypadało w województwie 107 kobiet, podczas gdy w 1988 r. wskaźnik ten wynosił 106.

Proporcje ludności według płci różniły się w zależności od miejsca zamieszkania i wieku. W miastach kobiety stanowiły 52,7 % ogółu mieszkańców (wobec 52,6 % w 1988 r.), a na 100 mężczyzn przypadało 111 kobiet. Na wsi liczba kobiet i mężczyzn była zbliżona – na 100 mężczyzn przypadało 100 kobiet.

Tabl.3(I). **Ludność według płci i miejsca zamieszkania**

WYSZCZEGÓLNIENIE	Ogółem	Mężczyźni	Kobiety	Ogółem	Mężczyźni	Kobiety	Kobiety na 100 mężczyzn
	w tysiącach			w odsetkach			
POLSKA							
Ogółem.....	38230,1	18516,4	19713,7	100,0	48,4	51,6	106
Miasto	23610,4	11234,2	12376,2	100,0	47,6	52,4	110
Wieś	14619,7	7282,2	7337,5	100,0	49,8	50,2	101
WOJEWÓDZTWO							
Ogółem.....	2069,3	999,8	1069,5	100,0	48,3	51,7	107
Miasto	1288,5	609,5	679,0	100,0	47,3	52,7	111
Wieś	780,8	390,3	390,5	100,0	50,0	50,0	100

2. Ludności według wieku

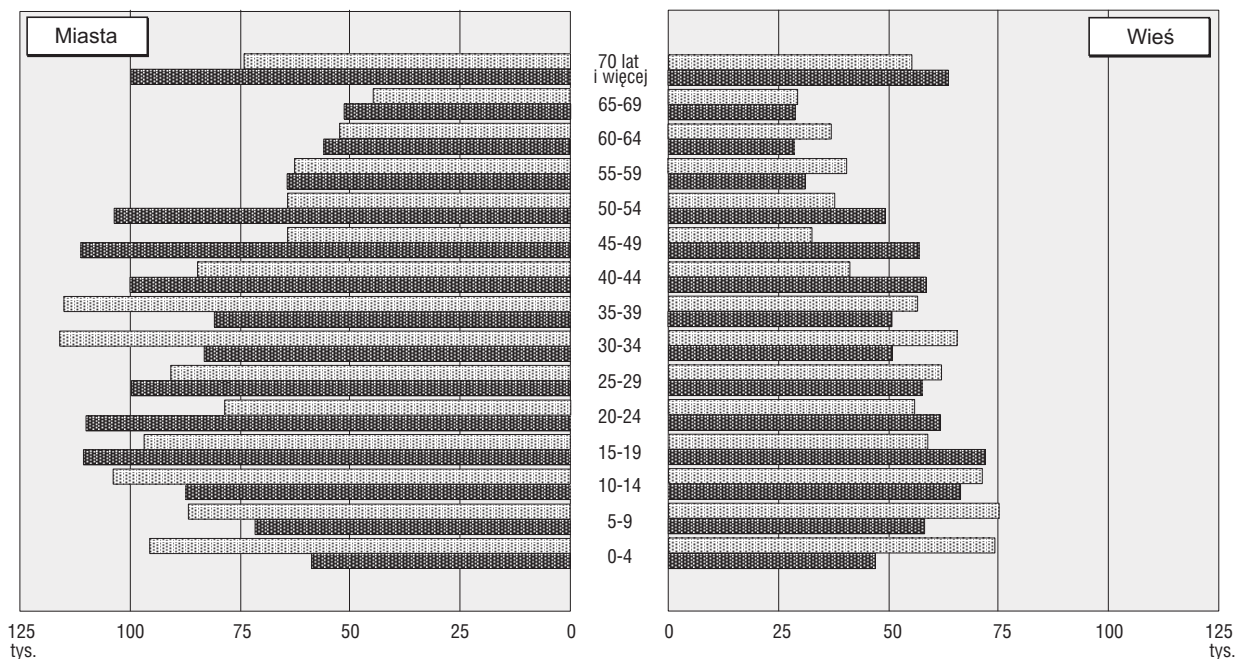
Wyniki spisu 2002 wskazują, że na przestrzeni ostatnich kilkunastu lat nastąpiły duże zmiany w strukturze wiekowej ludności.

Tabl.4(I). **Ludność według wieku i miejsca zamieszkania**

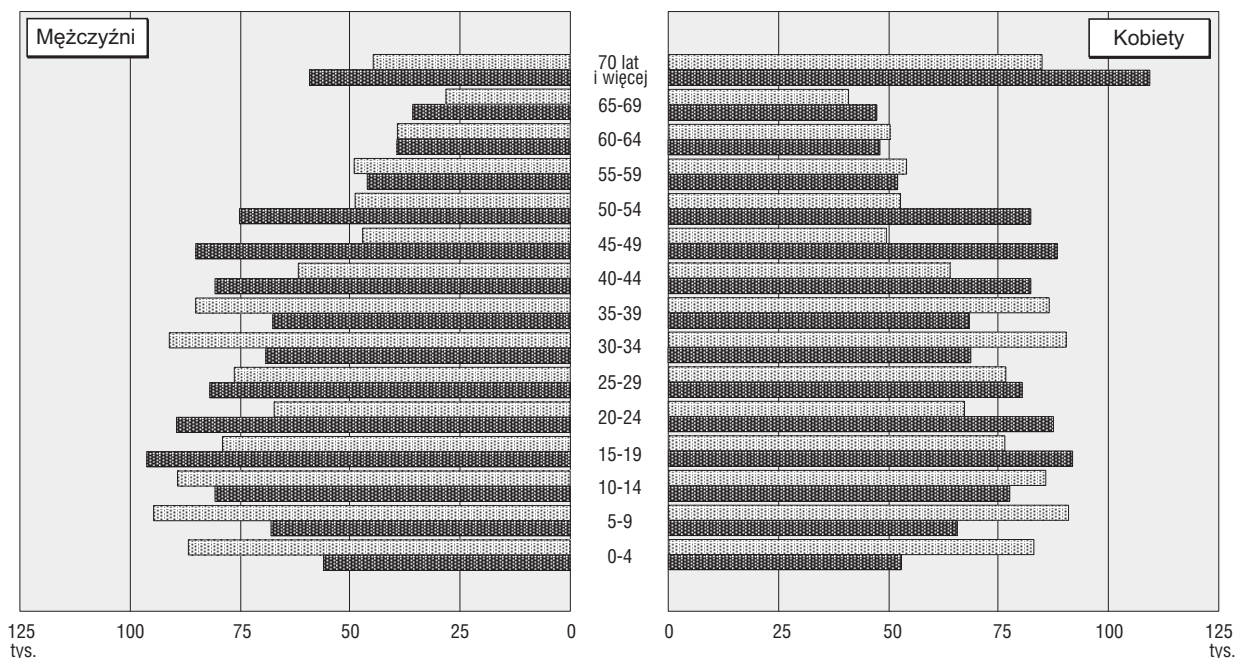
WYSZCZEGÓLNIENIE	1988			2002					
	ogółem	miasta	wieś	ogółem	miasta	wieś	ogółem	miasta	wieś
	w tysiącach						1988=100		
POLSKA									
Ogółem	37879,1	23175,1	14704,0	38230,1	23610,4	14619,7	100,9	101,9	99,4
0–14 lat	9610,0	5693,5	3916,5	6941,7	3834,3	3107,4	72,2	67,3	79,3
15 lat i więcej	28269,1	17481,6	10787,5	31288,4	19776,1	11512,3	110,7	113,1	106,7
WOJEWÓDZTWO									
Ogółem	2044,0	1250,3	793,7	2069,3	1288,5	780,8	101,2	103,1	98,4
0–14 lat	530,6	310,1	220,5	389,0	217,6	171,4	73,3	70,2	77,7
15 lat i więcej	1513,4	940,2	573,2	1680,3	1070,9	609,4	111,0	113,9	106,3

Szczególnie widoczny jest spadek liczby dzieci (0-14 lat) w stosunku do 1988 r. W województwie kujawsko-pomorskim w 2002 r. grupa ta liczyła 389,0 tys. osób, tj. o 141,7 tys. (o 26,7 %) mniej niż w czasie poprzedniego spisu. Zwiększyła się natomiast do 1680,3 tys., czyli o 167,0 tys. osób (o 11 %) grupa ludności

LUDNOŚĆ WEDŁUG WIEKU I MIEJSCA ZAMIESZKANIA W LATACH 1988 I 2002

LUDNOŚĆ WEDŁUG WIEKU I PŁCI W LATACH 1988 I 2002

Stan w dniu:

6 XII 1988

20 V 2002

w wieku 15 lat i więcej. Różnice te są efektem spadku urodzeń w latach 90-tych, a także przesuwania się wyżów i niżów demograficznych przez różne grupy wiekowe ludności.

Zmiany w strukturze wieku pociągają za sobą określone konsekwencje ekonomiczne. Zmniejszenie się liczebności młodszych roczników, na skutek spadku urodzeń oraz uzyskanie pełnoletności przez młodzież urodzoną w okresie wyżu demograficznego lat 80-tych, spowodowało inne niż w spisie 1988 kształtowanie się relacji wielkości grup osób w wieku: przedprodukcyjnym, produkcyjnym i poprodukcyjnym.

Tabl. 5(I). Stan i struktura ludności według ekonomicznych grup wieku w latach 1988 i 2002

WYSZCZEGÓLNIENIE	Ogółem ^a	Ludność w wieku					
		przed- produkcyjnym (0–17 lat)	produkcyjnym (mężczyźni 18–64 lata, kobiety 18–59 lat)			poproduk- cyjnym (mężczyźni 65 lat i więcej, kobiety 60 lat i więcej)	
			razem	mobilnym (18–44 lata)	nie- mobilnym (mężczyźni 45–64 lata, kobiety 45–59 lat)		
W TYSIĄCACH							
OGÓŁEM	1988	2044,0	628,6	1165,3	824,3	341,0	248,8
	2002	2069,3	494,7	1284,0	829,7	454,3	290,3
Miasta	1988	1250,3	372,0	734,0	520,1	213,9	143,5
	2002	1288,5	280,7	824,5	521,0	303,5	183,0
Wieś	1988	793,7	256,6	431,3	304,2	127,1	105,3
	2002	780,8	214,0	459,5	308,7	150,8	107,3
W ODSETKACH							
OGÓŁEM	1988	100,0	30,8	57,0	40,3	16,7	12,2
	2002	100,0	23,9	62,1	40,1	22,0	14,0
Miasta	1988	100,0	29,8	58,7	41,6	17,1	11,5
	2002	100,0	21,8	64,0	40,4	23,6	14,2
Wieś	1988	100,0	32,4	54,3	38,3	16,0	13,3
	2002	100,0	27,4	58,8	39,5	19,3	13,8

^a W dalszym podziale nie uwzględniono osób o nieustalonym wieku (1,3 tys. w 1988 r. oraz 0,3 tys. w 2002 r.)

Jak widać z przedstawionych w tablicy danych, grupa osób w wieku przedprodukcyjnym zmalała o 133,9 tys. (o 21,3 %), przy jednoczesnym wzroście liczebności grupy osób w wieku produkcyjnym – o 118,7 tys. (10,2 %) oraz poprodukcyjnym – o 41,5 tys. (o 16,7 %).

Zmiany te spowodowały przesunięcia w strukturze ekonomicznych grup wieku. Udział ludności w wieku przedprodukcyjnym zmniejszył się z 30,8 % do 23,9 % (w kraju do 23,2 %, tj., o 6,7 pkt), wzrósł natomiast z 57,0 % do 62,1 % (w kraju do 61,8 %, tj., o 4,2 pkt) udział ludności w wieku produkcyjnym i z 12,2 % do 14,0 % w wieku poprodukcyjnym (w kraju do 15,0 %, o 2,5 pkt).

Należy zwrócić uwagę, że w grupie ludności w wieku produkcyjnym tylko w niewielkim stopniu wzrosła liczba osób w wieku 18-44 lata (wiek produkcyjny mobilny) – o 5,4 tys. tj., o 0,7 %, liczebność grupy osób w wieku produkcyjnym niemobilnym (45-64 lata mężczyźni, 45-59 lat kobiety) wzrosła w tym samym okresie o 113,3 tys., tj., o 33,2 %.

Odzwierciedleniem relacji ekonomicznych grup wieku może być współczynnik obciążenia. W 2002 r. na każde 1000 osób w wieku produkcyjnym przypadało w województwie 611 osób w wieku nieprodukcyjnym (w kraju 618), podczas gdy w 1988 r. wskaźnik ten wynosił dla województwa 753 (dla kraju 736).

3. Stan cywilny

W spisie 2002 po raz pierwszy badano prawny stan cywilny ludności. W poprzednich spisach badano wyłącznie stan cywilny faktyczny. Osoby o stanie cywilnym prawnym „żonaty” i „zameężna” pytano, czy pozostają w związku małżeńskim, czy też małżeństwo rozpadło się, ale ten rozpad nie został usankcjonowany prawnie (przez rozwód lub separację).

Po raz pierwszy badano osoby separowane prawomocnym orzeczeniem sądu (sądy orzekają separację od 2000 r.).

Ze względu na przepisy prawa, określające dolną granicę wieku umożliwiającą zawarcie małżeństwa w poszczególnych krajach, w spisach ludności przyjęto określać stan cywilny dla osób będących w wieku 15 lat i więcej.

Tabl.6(I) Ludność w wieku 15 lat i więcej według stanu cywilnego prawnego, płci i grup wieku w 2002 r.

WYSZCZEGÓLNIENIE	Ogółem w tys.	W wieku					
		15–19	20–24	25–29	30–59	60 lat i więcej	nieustalonym
W TYSIĄCACH							
MĘŻCZYŹNI ogółem	800,9	93,3	86,7	79,6	411,2	130,0	0,1
W % MĘŻCZYŹN OGÓŁEM							
Kawalerowie	263,3	99,8	87,3	47,5	12,7	3,5	9,7
Żonaci	487,5	0,2	11,8	50,4	81,0	80,0	22,9
pozostający w małżeństwie	481,2	0,2	11,6	49,6	79,9	79,2	22,2
niepozostający w małżeństwie	6,3	0,0	0,2	0,8	1,1	0,8	0,7
Wdowcy	22,8	–	0,0	0,0	1,2	13,7	4,2
Rozwiedzeni	22,2	–	0,1	1,1	4,4	2,4	2,1
Separowani	0,6	–	0,0	0,0	0,1	0,1	–
Stan nieustalony	4,5	0,0	0,7	0,9	0,6	0,3	61,1
W TYSIĄCACH							
KOBIETY ogółem	879,4	88,9	85,0	77,9	429,1	198,4	0,1
W % KOBIET OGÓŁEM							
Panny	216,3	98,6	72,1	29,7	7,9	5,2	6,6
Zamężne	493,0	1,4	26,6	66,6	78,7	40,1	24,6
pozostające w małżeństwie	484,9	1,4	26,0	65,3	77,4	39,5	24,6
niepozostające w małżeństwie	8,2	0,0	0,6	1,3	1,3	0,5	–
Wdowy	130,0	–	0,1	0,3	6,4	51,5	11,5
Rozwiedzione	34,7	0,0	0,4	2,4	6,3	2,8	2,5
Separowane	0,9	–	0,0	0,1	0,2	0,1	–
Stan nieustalony	4,5	0,0	0,7	0,9	0,5	0,4	54,9

W województwie kujawsko-pomorskim w 2002 r. wśród ludności w wieku 15 lat i więcej 28,5 % to kawalerowie i panny, przy czym wśród mężczyzn odsetek kawalerów był wyższy i wynosił 32,9 %, wśród kobiet panny stanowiły 24,6%. Wynika to z różnego wieku zawierania małżeństwa – kobiety w chwili ślubu są młodsze od mężczyzn. Na przykład w grupie wieku 15-19 lat żonatych było tylko 0,2 % mężczyzn, a zamężnych 1,4 % kobiet; w wieku 20-24 lata odpowiednio: 11,8 % mężczyzn i 26,6 % kobiet.

Ze względu na wyższą umieralność mężczyzn, wraz z wzrostem wieku proporcje żonatych mężczyzn i zamężnych kobiet odwracają się. W całej populacji ludności w wieku 15 lat i więcej żonatych mężczyzn było 60,9 %, a zamężnych kobiet 56,1 %.

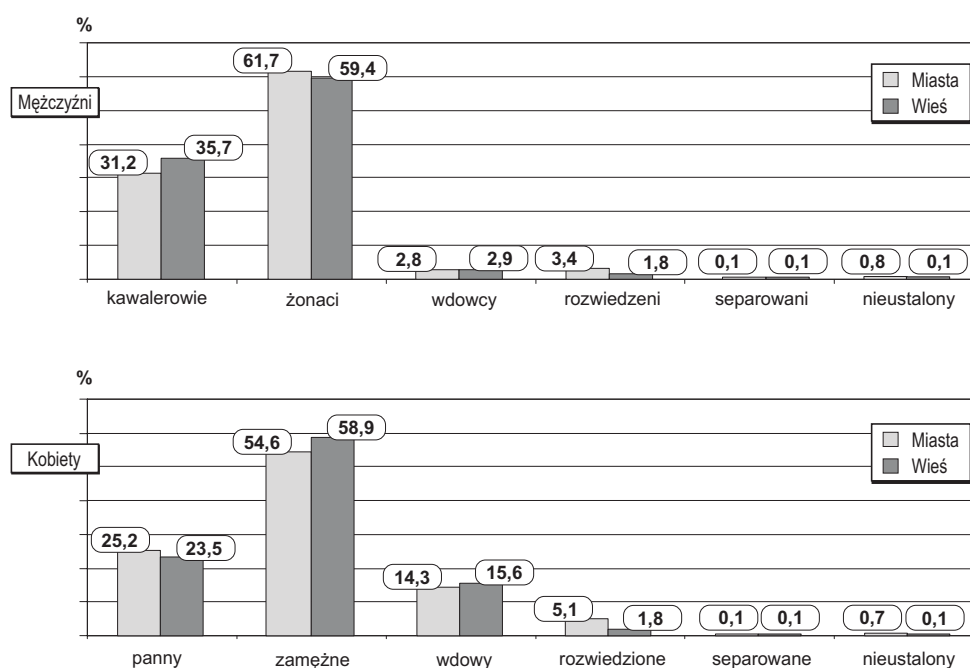
Niewielka grupa osób o stanie cywilnym „żonaty” i „zamężna” nie pozostaje faktycznie w związku małżeńskim. Dotyczy to 1,3 % mężczyzn i 1,7 % kobiet (w Polsce odpowiednio: 1,6 % mężczyzn i 1,9 % kobiet), przy czym odsetek takich osób wzrasta wraz z wiekiem i zmniejsza się dopiero w przypadku osób starszych w wieku 60 lat i więcej.

Wśród kobiet znacznie wyższy był odsetek wdów (14,8 %) niż wdowców wśród mężczyzn (2,8 %), ze względu na wspomnianą już wyższą umieralność mężczyzn. Szczególnie wyraźna jest ta różnica w przypadku osób w starszym wieku, i tak w wieku 60 lat i więcej osoby owdowiałe stanowiły 51,5 % kobiet i 13,7 % mężczyzn.

Podobnie, jak w całym kraju osoby rozwiedzione stanowią w województwie kujawsko-pomorskim niewielki odsetek – w 2002 r. dotyczyło to 2,8 % mężczyzn i 3,9% kobiet (w Polsce odpowiednio: 3,1 % i 4,3 %). Grupa osób separowanych prawomocnym orzeczeniem sądu była, podobnie jak w całym kraju, nieliczna i stanowiła ok. 0,1 % ogólnej liczby kobiet i mężczyzn w wieku 15 lat i więcej.

Struktura stanu cywilnego różni się w zależności od miejsca zamieszkania. W miastach wśród mężczyzn niższy niż na wsi był odsetek kawalerów (wyniósł 31,2 %, wobec 35,7 %). Odsetek osób rozwiedzionych natomiast był w miastach ponad dwukrotnie wyższy niż na wsi i dotyczyło to zarówno mężczyzn jak i kobiet.

LUDNOŚĆ WEDŁUG STANU CYWILNEGO I PŁCI W 2002 R.

4. Ludność w gospodarstwach zbiorowych

Gospodarstwem zbiorowym określa się osoby zamieszkujące w obiektach zbiorowego zakwaterowania. Obiektem zbiorowego zakwaterowania jest zespół pomieszczeń zlokalizowanych w jednym lub kilku budynkach, zajętych przez jeden zakład świadczący usługi opiekuńczo-wychowawcze, opiekuńczo-lecznicze, hotelarskie bądź inne, w których zamieszkuje zwykle większa liczba osób.

Obiekty zbiorowego zakwaterowania można podzielić ze względu na okres zamieszkania na:

- *stałego zamieszkania, są to: domy pomocy społecznej dla emerytów, zakłady opiekuńczo lecznicze dla przewlekle chorych lub upośledzonych, klasztory, domy zakonne;*
- *dłuższego zamieszkania, są to: internaty, domy studenckie, hotele pracownicze, domy dziecka;*
- *krótkotrwałego pobytu, są to m. in.: hotele, motele, pensjonaty, domy wczasowe, a także szpitale, sanatoria, prewentoria.*

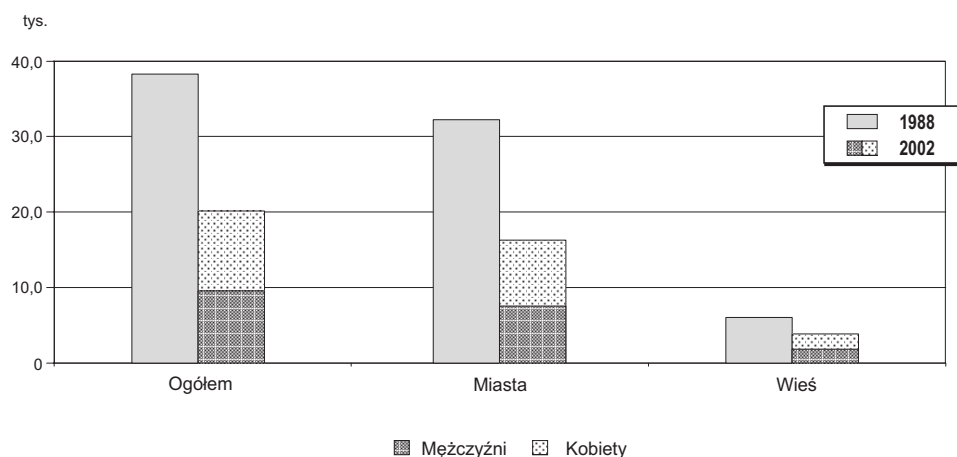
W 2002 r. około 1 % (20,2 tys.) ludności województwa kujawsko-pomorskiego mieszkało w gospodarstwach zbiorowych. W porównaniu z 1988 r. liczba mieszkańców gospodarstw zbiorowych zmniejszyła się prawie o połowę (w 1988 r. wynosiła 38,3 tys., tj. 1,9 % ogółu mieszkańców). Większość, bo 80,5 % osób spisanych w gospodarstwach zbiorowych to mieszkańcy obiektów zlokalizowanych w miastach. Dominującą grupę wśród przebywających w obiektach zbiorowego zakwaterowania stanowiły osoby młode, które nie ukończyły jeszcze 30 lat (67,6 %). Wynika to z faktu, że aż 50 % osób zamieszkałych w gospodarstwach zbiorowych to mieszkańcy internatów, burs i domów studenckich.

Niewielki był odsetek mieszkańców hoteli robotniczych (1,5 %), przeważali wśród nich mężczyźni, którzy stanowili także większość, bo aż 85,4 % osób przebywających w obiektach dla bezdomnych. Przewagę chłopców odnotowano również w domach dziecka i pozostałych placówkach opiekuńczo-wychowawczych. Kobiety stanowiły zdecydowaną większość w domach zakonnych i klasztorach – 69,2 % i ponad połowę mieszkańców domów pomocy społecznej dla emerytów i osób starszych oraz zakładów opiekuńczo-leczniczych dla przewlekle chorych i niepełnosprawnych.

Tabl. 7(I). Ludność w gospodarstwach zbiorowych według płci i grup wieku w 2002 r.

GRUPY WIEKU	Ogółem	Mężczyźni	Kobiety	Ogółem	Mężczyźni	Kobiety
	w tysiącach			w odsetkach		
OGÓŁEM	20,2	9,5	10,7	100,0	100,0	100,0
0–14	1,8	1,0	0,8	8,8	10,5	7,3
15–19	4,9	2,6	2,3	24,3	27,0	21,8
20–24	5,9	2,3	3,6	29,1	23,9	33,6
25–29	1,1	0,6	0,5	5,4	6,1	4,8
30–34	0,6	0,3	0,3	2,7	3,1	2,5
35–39	0,5	0,3	0,2	2,6	2,9	2,3
40–44	0,6	0,4	0,2	3,1	4,2	2,1
45–49	0,6	0,4	0,2	3,0	4,0	2,1
50–54	0,7	0,4	0,2	3,3	4,6	2,1
55–59	0,4	0,3	0,2	2,2	2,7	1,7
60–64	0,5	0,3	0,2	2,4	2,8	2,0
65–69	0,5	0,3	0,3	2,6	2,6	2,6
70 lat i więcej oraz wiek nieustalony	2,1	0,5	1,6	10,5	5,5	14,9

LUDNOŚĆ W GOSPODARSTWACH ZBIOROWEGO ZAKWATEROWANIA

Tabl.8(I). Ludność w gospodarstwach zbiorowych według rodzajów obiektów zbiorowego zakwaterowania w 2002 r.

WYSZCZEGÓLNIENIE	Województwo					Polska	
	ogółem	miasta	wieś	mężczyźni	kobiety	ogółem	
	w tysiącach					w odsetkach	
OGÓŁEM	20,2	16,3	3,9	9,5	10,7	100,0	100,0
Internaty, bursy	4,0	3,6	0,4	2,0	2,0	19,9	15,0
Domy studenckie, asystenckie, słuchaczy seminariów duchownych	6,1	6,1	—	2,5	3,6	30,1	31,7
Hotele pracownicze	0,3	0,3	0,0	0,2	0,1	1,5	4,9
Domy dziecka, rodzinne domy dziecka ...	1,1	0,7	0,4	0,6	0,5	5,2	4,2
Inne placówki opiekuńczo-wychowawcze	1,5	1,2	0,3	0,9	0,6	7,4	6,5
Domy pomocy społecznej dla emerytów i osób starszych	3,0	1,7	1,3	1,3	1,7	14,9	13,9
Domy pomocy społecznej dla samotnych kobiet w ciąży lub z małymi dziećmi	0,3	0,2	0,1	0,1	0,2	1,3	0,5
Zakłady opiekuńczo-lecznicze dla przewlekłe chorych, hospicja	1,5	0,4	1,1	0,7	0,8	7,6	7,3
Zakłady psychiatryczne, ośrodki leczenia odwykowego	0,0	0,0	—	0,0	0,0	0,2	2,2
Klasztory, domy zakonne	1,3	1,0	0,3	0,4	0,9	6,6	8,7
Schroniska dla bezdomnych, noclegownie	0,7	0,7	0,0	0,6	0,1	3,4	3,4
Pozostałe (hotele, pensjonaty, sanatoria, kempingi itp.)	0,4	0,4	0,0	0,2	0,2	1,8	1,7